

**CENTRUM
EUROPY
WSCHODNIEJ**

UNIWERSYTET MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ

Nataliya Nechayeva-Yuriychuk

Gruzja - Syria - Ukraina: co dalej?

KOMENTARZE / POLITYKA

**Nr 30
2022**

Copyright © Centrum Europy Wschodniej UMCS

REDAKCJA NAUKOWA:

Prof. dr hab. Walenty Baluk

Dr Nadia Gergało-Dąbek

OPRACOWANIE GRAFICZNE:

Mgr Barbara Targońska

WYDAWCA:

**Centrum Europy Wschodniej
Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie**

ul. Głęboka 45, 20-612 Lublin,
tel. (+48) 81 537 25 04;
biuro@centrum.umcs.pl
<http://www.centrum.umcs.pl>

KOMENTARZE / POLITYKA Nr 30

Nataliya Nechayeva - Yuriychuk

Gruzja - Syria - Ukraina: co dalej?

LUBLIN, kwiecień 2022

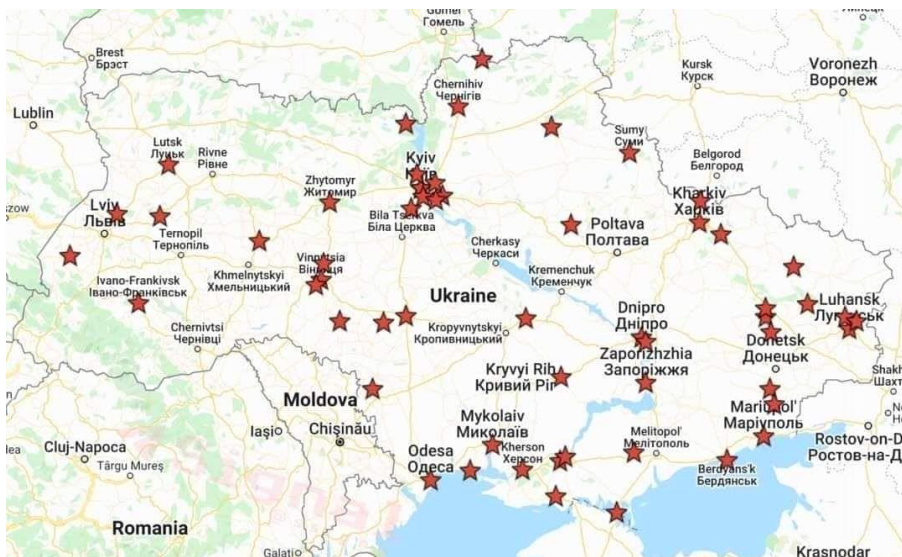
Dwie wojny światowe XX wieku stały się doświadczeniem, do którego nieustannie wracamy. Tak naprawdę zarówno świadomość wartości człowieka, jak i zrozumienie istoty autorytaryzmu i totalitaryzmu utrwaliły się w naszej świadomości przez pryzmat wydarzeń pierwszej połowy XX wieku. Następnie zimna wojna pokazała ludzkości niemożliwość permanentnej konfrontacji militarno-politycznej jako środka utrzymania równowagi geopolitycznej, co objawiło się w późniejszym upadku ZSRR i systemu socjalistycznego.

Druga połowa XX – początek XXI wieku – to era upadku kolonializmu i kolonialnego światopoglądu imperiów zachowanych po dwóch wojnach światowych. Jednak nie wszystkie imperia upadły w tym czasie. Co więcej, doświadczenia historyczne pokazują, że Federacja Rosyjska jako następczyni Związku Sowieckiego de facto pozostała imperium (następczynią Imperium Rosyjskiego), a jej kierownictwo na przełomie tysiącleci prowadziło politykę neoimperialną, o czym świadczą m.in. konflikty w Naddniestrzu i w Górskim Karabachu, wojny w Czeczenii i Gruzji (2008) i trwająca od 2014 wojna Rosji przeciwko Ukrainie.

Atak wojskowy na Ukrainę rankiem 24 lutego br. zademonstrował konserwatywne myślenie wojskowo-polityczne rosyjskich przywódców, którzy postąpili zgodnie z „historycznymi wzorcami” II wojny światowej w określaniu własnych celów strategicznych. Jednocześnie w kolejnych tygodniach po 24 lutego nastąpiła modernizacja rosyjskiej taktyki wojskowej w Ukrainie zgodnie z doświadczeniami zdobytymi podczas dwóch wojen czeczeńskich, wojny w Gruzji i wojny w Syrii.

Między wydarzeniami w Gruzji, Syrii i Ukrainie występują niewielkie odstępy czasowe: 2008, 2011, 2014.

Walka o samostanowienie, suwerenność państwa, prawa człowieka, prawa obywatelskie i polityczne wywołuje u reżimów autorytarnych wspólną reakcję: tłumić i niszczyć. W 2008 roku, po ogłoszeniu przez Gruzję kursu integracji euroatlantyckiej, Rosja otwarcie wprowadziła wojska na terytorium suwerennego państwa. W 2011 roku Syryjczycy wyszli na ulice domagając się demokracji, ale dostali wojnę i zniszczony kraj. W 2013 roku Ukraińcy udali się na główny plac – Majdan – i zaczęli domagać się integracji europejskiej i demokracji w działaniu. A już w 2014 roku Federacja Rosyjska dokonała militarnej agresji na Ukrainę, aneksując terytorium Autonomicznej Republiki Krymu i prowokując wojnę na wschodzie, wspierając (a ściślej inicjując) tworzenie separatystycznych enklaw – „DRL” i „ŁRL” (t.z. Donieckiej i Ługańskiej Republik Ludowych). Od tego czasu Ukraina znajduje się pod nieustanną presją swojego północnego sąsiada, który w lutym br. dokonał zmasowanego ataku na Ukrainę, zadając potężne ostrzały raketowe i naloty na nasz kraj:

Sytuacja z rana 25 lutego 2022 r.

Źródło:

<https://apostrophe.ua/ua/news/society/accidents/2022-02-25/v-ukraine-prodoljayutsya-ojestochennyye-boi-aktualnaya-karta-obstrelov/260467>

Wydawałoby się, czy Syrię i Ukrainę łączy coś wspólnego? Syria znajduje się na Bliskim Wschodzie. Ukraina leży w Europie Wschodniej. W konflikt w Syrii zaangażowani byli różni gracze międzynarodowi, a Ukraina została zaatakowana bezpośrednio przez Federację Rosyjską. Jednak ta ostatnia w rzeczywistości powtarza „scenariusz syryjski” w Ukrainie – potężne naloty, które prowadzą do całkowitego zniszczenia ukraińskich osiedli – od Charkowa po Mariupol, od Czernihowa do Kijowa, od Sum do Mikołajowa...

Ukraina cztery tygodnie z rzędu była poddawana niszczycielskim nalotom, w których zabijano cywilów, zwłaszcza kobiety, dzieci, osoby starsze i niepełnosprawne. Według rzecznika Departamentu Obrony USA tylko pierwszego dnia wojny Rosja wystrzeliła na terytorium Ukrainy - od wschodu do zachodu, od północy do południa około 160 rakiet (stanem na 28 marca ta liczba wyniosła już powyżej 1200).

Rankiem 11 marca doszło do trzech ataków rakietowych na miasto Dniepr, na lotniska w Łucku i Iwano-Frankiwsku, co było oficjalnie uznane przez Federację Rosyjską. Podczas militarnej ofensywy na Ukrainę oblężone miasto Mariupol zostało prawie doszczętnie zniszczone, na granicy fizycznego przetrwania. Wojska rosyjskie pozbawiają cywilów dostępu do wody, żywności i dachu nad głową. Nie da się dostarczyć pomocy humanitarnej do miasta. W dniu 16 marca tego roku rosyjskie wojsko całkowicie zniszczyło Teatr Dramatyczny w centrum Mariupola, w którym przed ciągłymi eksplozjami ukrywało się około 1600 cywilów, głównie kobiet i dzieci.

W wyniku bombardowania Charkowa, pierwszej stolicy sowieckiej Ukrainy, uszkodzeniu lub zniszczeniu uległy budynek administracji państwowej, opera, filharmonia, Uniwersytet im. Karazina, budynki mieszkalne itp. Miasto faktycznie zamieniło się w ruiny, tysiące osób ukrywa się lub opuściły ten teren. I z każdym dniem liczba takich osiedli w Ukrainie rośnie.

Taktyka stosowana dziś przez rosyjską armię w Ukrainie jest prawie identyczna jak w Aleppo podczas wojny syryjskiej w 2016 roku, kiedy wspierane przez Rosję siły rządowe całkowicie otoczyły miasto, odcięły ostatnią linię zaopatrzenia i rozpoczęły blokadę. Dlaczego nie Mariupol dzisiaj? Praktycznie zrównane z ziemią miasto, mieszkańcy którego nie mają nawet możliwości normalnej ewakuacji z miasta?

МАРИУПОЛЬ 2022

АЛЕППО 2016

ХАРКІВ 2022

Według eksperta Waszyngtońskiego Instytutu Badawczego Maisona Clarka (https://defence-ua.com/army_and_war/jaku_taktiku_vedennja_boju_v_misti_zastosovuje_rosijska_armija-6164.html), armia rosyjska wypracowała w Syrii taktykę wojskową w środowisku zurbanizowanym. Dziś taktyka ta jest realizowana przez wojska rosyjskie w największym kraju europejskim, Ukrainie. Pytanie, co dalej?